

La tria per Andreu Loncà

ALVOCATS

"Veurem unes coses formidables", em deia, més aviat sorprès, un bon company professor, al pàrquing de l'institut, mentre el soleret d'octubre ens escalfava lleument i mossegava una cruixent poma roja. I afegia amb el seu optimisme característic: "I també té la seua gràcia, això." I en efecte, comencem a veure coses formidables: aquest darrer dimarts sortia d'un curset sobre prevenció de l'estrès i vaig fer via per comprar unes magnífiques verdures de temporada en un súper pròxim: cercava escaroles i préssecs tardans, quan vaig sentir una noia i la seua mare que discutien en una llengua que no vaig identificar. Vaig girar els ulls i vaig veure, més aviat sorprès, com la noia prenia uns alvocats, llustrosos i cars, i se'ls entaforava a la seua bossa negra sense cap mala consciència. La bossa va quedar boteruda, replena. La veritat és que no vaig saber què fer. Vaig quedar descol·locat. Què fer? Dir-li a la noieteta que cobrava, que més aviat estava molt ocupada i una mica estressada, que hi havia uns lladres al supermercat?

Quan vaig sortir carregat amb les meues verdures, vaig pensar que, en tot cas, aquella senyora no havia pres pas un enciam ni tampoc unes patates. Naturalment, no surto del meu estupor. Si em poso tremendament tràgic i dic que això sembla la gran depressió de 1929, llavors ningú no em creurà.

Si ho deixo passar, certament me'n faig còmplice silencios i callat del robatori dels alvocats. Què fer?

Tot carregat amb les meues bosses, vaig caminar pensatiu pels carrers. La ciutat era a les fosques. Feia una mica de fred: un antic mal alumne que vaig tenir, amb una gorra blau elèctric, anava amb una xibeca a les mans, amb la intenció de beure-se-la amb una amiga. En aquests darrers anys, alguns joves han culpat els polítics de la mala gestió de tot plegat. L'antipatia cap als polítics ha estat completa, brutal, acrítica. Ara començo a veure que alguns d'ells eren tan pèssims com els mateixos polítics que ens governen. Uns i altres s'assemblen.

Per exemple: reconec els mals alumnes a l'institut, perquè quan els crides l'atenció, t'etziben: "Jo no he fet res". És el mateix que fa el president del Govern d'ara: canvia els ministres però no reconeix res del que ha fet malament. És igual que els mals alumnes: "Jo no he fet res", et diu, i ataca l'oposició.

FRUITA.
Les fruites i les verdures estan a l'abast de la mà a moltes botigues, amb les riscos i les temptacions que això pot suposar.

Lectura segona 7/11/2010 v: 650